

FAN, TA'LIM VA AMALIYOT INTEGRATSIYASI

ISSN: 2181-1776

Булекбаева Шолпан¹, Кулатова Фазиза²

¹педагогика фанлари бўйича фалсафа доктори(PhD)
Навоий давлат педагогикаинститути, Навоий, Ўзбекистон

²ўқитувчи, Навоий давлатпедагогикаинститути,
Навоий, Ўзбекистон

НАВОЙ ВИЛОЯТИ ҚОЗОҚЛАРИ ШЕВАСИННИГ ЎЗБЕК ТИЛИГА МУНОСАБАТИ

Аннотация

Мақолада тилшуносликнинг диалектология соҳасига оид ўрганилиши мухим бўлган масалалар, жумл адан, Навоий вилоятида истиқомат қилувчи қозоқ миллатига мансуб халқларнинг тилидаги маҳаллий хусусиятлари тил сатҳлари кесимида таҳлилга тортилади. Шевалардаги фонетик алмашувлар мазкур ҳудуд аҳолисининг лексикасидан келиб чиқиб қиёсий баён қилинади. Тилдаги қардош ва ноқардош тиллар орасидаги метисация (қардош тилларнинг чатишуви) ўтиш ҳодисасининг фонетик, лексик ва грамматик хусусиятларда кузатилиши, диалектуал хусусиятларнинг шаклланишида ёндош яшовчи ўзбек тилининг таъсири, айирим сўзларнинг лексико-семантик маъноларининг ҳар битта тилда ҳар хил маъноларда қўлланилиши, шунингдек, сўз туркумларидаги шевага хосликлар, шевалардаги ўзак морфемаларга қўшимча морфемаларнинг қўшилиши, сўз ва сўз бирикмаларидаги ўзбек тилининг таъсири экспедиция натижасида тўпланган материаллар ёрдамида таҳлил қилинади.

Калит сўзлар: диалектизмлар, шевалар, фонетик алмашувлар, лексик хусусиятлар, метисация, ўтиш ҳодисаси, морфологик хусусиятлар, синтактик хусусиятлар.

Қандай тил бўлишидан қатъий назар таркибида анъанавий норма бўлиб шаклланган сўзлар билан бир қаторда турли ҳудудларда ҳар хил айтилиб, алоҳидаланиб турадиган

сўзлар билан сўз бирликлари, уларнинг шевага хос варианtlари учрайди. Бундай сўзлар тишиносликда диалект сўзлар дейилади. Диалектуал сўзларнинг маъносини мазкур худуддан ташқарида яшайдиган аҳоли оғзаки нутқда, контекстда яхшироқ аниқлайди(чунки аҳоли ўзи яшаб турган худуднинг диалектуал хусусиятларини ўзлари англамаслиги мумкин).

Е.Д.Поливанов ўз таснифида тилдаги икки ҳолатни кўзда тутди: 1) метисация (кардош тилларнинг чатишуви); 2) гибридизация (турли тизимдаги тилларнинг чатишуви)[1,100]. Айнан туркий тилларнинг шевага хос хусусиятлари қардош тилларнинг чатишуви –метисация ҳолатида номоён бўлади. Қозоқ тилидаги шевалар тарихи ва келиб чиқишига кўра икки гурухга бўлинади:

1. Қозоқ тилининг говорларига хос туғма элементлар. Бунга эски тоифа тилларининг ва инқилобдан кейинги даврда пайдо бўлган сўзлар киради. Масалан, пал-бал сўзларидаги п/б алмашуви, барғын, келгін (бар, кел), барғым бар (барғым келеді), барғым жоқ (барғым келмейді) каби грамматик хусусиятлар қадимий туркий даврдан сақланган ҳодисалар сиррасига киради.
2. Қозоқ говорларига бошқа тиллардан (араб, эрон, рус вақўшни қардош туркий тиллардан) сўз кириши орқали пайдо бўлган Масалан, мұштау – ўзбек тилидан, бодан болу (подданный) каби сўзлар рус тилидан ўтиш орқали кириб келган.

Тил ҳодисаларини, жумладан диалектуал ҳодисаларни тадқиқ қилишда қўпинча ёндош тиллар ва уларнинг шевалари материаллари билан солиширилади. Сабаби ҳар қандай қўшни тиллар ва шевалардаги лингвистик ҳодисалар бир-бирига доимо ўтиб туради. Бу тараққиётнинг кейинги даври ва масофанинг яқинлиги билан характерланади[2,55]. Ўзбек тилида шева ва диалектларнинг кучли фарқланишига ўзбек тили ва бошқа тилларданажралиб мустақил тарққий этаётган пайтдан бошлаб, унга туркий ва эроний тилларнинг кучли таъсири сабаб бўлган. Жумладан, Қорақалпоғистондаги ўзбек шеваларига қорақалпоқ ва қозоқ тилларининг, Тошовуз ўзбек шеваларига(Хоразм шевасига) туркман тилининг, шимолий ўзбек шеваларига қозоқ тилининг, Қирғизистондаги ўзбек шеваларига қирғиз тилининг, Самарқанд, Бухоро, Наманган ва Тожикистандаги ўзбек шеваларига тожик тилинингтаъсири кучлиdir[3,63].

Қозоқ тилининг асосий макони –Қозогистон. Лекин қозоқ тилининг тарқалиш худуди кенг. МДҲ давлатларидан Ўзбекистон, Туркманистон, Қирғизистон, Тожикистон, Украина, шунингдек, Қалмоқ автоном республикасида, Қорақалпоқ автоном республикасида, Башқурдистон, Алтай, Россиянинг Ўринбўр, Астрахань, Омск, Новосибирь, Саратов, Волгоград, Челябинск, Қўргон, Самара, Тюмень, Екатеринбург, Ростов, Москва каби қатор вилоятларида кўплаб қозоқ миллатига мансуб халқлар истиқомат қиласди. Чет элларда, Монголия, Хитой, Афғонистон, Эрон, Ирак, Туркия ва бошқа давлатларда ҳам қозоқлар бор. Демак, шунча давлатларда яшайдиган қозоқларнинг маҳаллий тили таъсирида шаклланган шевалари ҳам мавжуддир[4,6].

Ўзбекистон Республикасида истиқомат қилувчи қозоқларнинг шевалари географик жойлашишига кўра кўпроқ Қозогистоннинг жанубий шевасига яқин келади. Қозоқ тилининг жанубий шевасини тадқиқ қилган олим С.Аманжоловунга қадимдан шу ерларни макон қилган жалайир үйсін, қанлыш, дулат тоифаларининг тилларини ётқизади. Улар ҳозирги Алматы, Толдиқўрғон, Жамбил, Жонубий Қозогистон ва Қизилўрда вилоятини макон қилиб, шарқдан – Синъцзян билан (Шынъжан), ұйғурлар

билин, шимолий шарқида – найман, керей, қўнгғират тоифалари билан, шимолий-гарбдан алшин тоифалари билан, жанубда ўзбек, қирғизлар билан чегарадош яшаган. Уларнинг қадимданижтимоий, чорвачилик, маданий марказлари бўлганлиги сабабли тоифалик тиллари бирикиб, жанубий Қозоғистоннинг маҳаллий шевалар шакллана бошлаган. Мазкур шеваларнинг шаклланишига, шунингдек, қўшни ўзбек, уйғур, қирғиз халқларининг тили ҳам табиийки, таъсир қилган.

Шевашуносликнинг ёзма ёдгорликлардаги этнографик ва тарихий маълумотларига кўра, айниқса, бу тоифаларнинг 17-19 асрларда Кўқон ва Хива хонлигининг қўл остида қолиши қозоқ тилига ўзбек тилининг таъсирини яна ҳам учрайтиради [5, 101].

Ҳозирги диалектологияда қозоқ тилига ёндош яшаб келаётган ўзбек ва қорақалпоқ тилларининг таъсирини ёки ўтиш ҳодисаларини Навоий вилояти қозоқларининг шевасида ҳам учратишими мумкин.

Асрлар мобайнида Ўзбекистоннинг кўп миллатли Навоий вилоятининг турли туманларида қозоқ, ўзбек, қорақалпоқ халқларининг биргаликда тинч ва осуда ҳаёт кечириши боис табиийки, қозоқ шеваларига ўзбек ва қорақалпоқ тиллариниг таъсирини кузатишими мумкин. Навоий вилояти қозоқларининг тилидаги конкрет диалектларнинг пайдо бўлиши ва уларнинг миллий тилга бўлган муносабати ҳамда ҳар иккала тилнинг ўзаро алоқаси тил ҳодисаларининг фонетик, лексик ва грамматик хусусиятларида яққол кўзга ташланади. Масалан,

1. Фонетик хусусият: Ўзбек тилида кўп ишлатиладиган у ёқ, бу ёқ, у ерда, бу ерда, ўша ёқ, ўша ер сўз бирикмалари қозоқ адабий тилидаги ол жақ, бўл жақ, ол жерде, сол жерде, сол жақ, ана жақ, мына жақ, ана жер, мына жер сўз бирикмаларидаги «ж» товушининг «й» товушига алмашуви орқали о жақ – о йақ, бўж жақ – бўйақ, о (л) жерде – о йерде. сояқ, сойер, анайқ, мынаяқ, анаер, эниер, мынаер, міниертарзида Ўзбекистонда, жумладан, Навоий вилоятида яшовчи қозоқ халқларининг шевасига чукур ўзлашиб кетган.
2. Ўзбек тилининг қозоқ тилига диалектуал таъсирини қозоқ адабий тилидаги ёзиладиган товушларининг алмашувида жуда ҳам кўп учратиш мумкин. Масалан, ўзбек тилидаги лаган, майли, касал, капкир, насия, агар, батар, далдол, замбил, калта, коса, кавлаш, камбагал, маҳкам, мардикор, макон, каромат сўзлари ўзбек тилидан ўзлашиши туфайли Навоий қозоқларининг шевасида куйидагича ишлатилади: леген – ләгән, мейлі – мәйлі, кесел – кәсәл, кепкір – кәпкір, несие – насия, керең – гәрәң, егер – әгәр, бетер – бәтәр, делдал – дәлдал, зембіл – зәмбіл, зәмбар, келте – кәлте, кесе – кәсе, кеулеу – кәулеу, кембагал – кәмбагал, бекем – мәккам, мердігер – мәртікер, мекен – мәкән, керемет – кәрәмат, сәбіз – себіз.
3. Бтовуши билан товушининг алмашувида ўзбек тилининг таъсирини күйидаги мисолларда кузатишими мумкин: Қозоқ адабий тилидаги балуан, бал, таба, пәлес сўзлари ўзбек тилидаги бало, палвон, пол (пол очтириши), топас сўзларининг таъсиридан алуан, пал, тапа, бәлетарзида ишлатилади.

Қозоқ адабий тилидаги айирим сўзларнинг, масалан, қарбыз сўзининг –тарбыз тарзидат товуши билан, съянат сўзининг –зиянат бўлиб товуши билан, меніңие сўзининг –менімшеб бўлиб м товуши билан, болжал, бўрыши, бауыздай сўзларининг молжал, мұрыши, мауыздай тарзида б товушларининг м товуши билан алмашуви, аксинча м товушининг б товушига алмашувидан немере сўзининг небере, мақта

сўзининг штовуши билан алмашиб –пақта,даяр сўзидағи дтовушининг т товушигаалмашиб таяр тарзида,аксинча,ўзбек тилининг таъсирида **т** товушининг д товушига алмашувидан тұзақ, тұтін сўзларининг дұзақ,дұтін,с товушининг штовушигаалмашиб сабаз,серік, сорна, самал сўзларининг шабаз, шерік –шорна, шорба, шамалтарзида,ылғиссўзида л товушининг ңтовушигаалмашиб ыңғи,ундемеу сўзининг **і** товуши билан алмашиб–індемеу, көр,күнәкар,күбі, кебеже, кілем, қайратсўзларида, қ товушининг г товуши билан алмашиб –ғөр, ғүнәкар,ғүбі, гебеже,гілем, гайрат тарзида ишлатиши табиийки, Навоий вилоятида яшовчи қозоқларнинг тилидагимаҳаллий хусусиятларига географик жиҳатдан яқин жойлашган ўзбек тилининг таъсиридандалолатдир.

Диалектуал сўзлардаги фонетик хусусиятларни айирем сўзларнинг бирнечта нусхада қўлланилишида ҳам кузатиш мумкин. Масалан, ўзбек тилидаги *хашар* Жанубий Қозоғистон ва Тошкент вилояти қозоқларининг шевасидаасар, қашар, Навоий вилояти қозоқларининг *шевасида* –әшер, ўзбек тилидаги *хавзиссўзи* Навоий вилоятининг Конимех, Нурота тумани қозоқларининг шевасидаәүіз, Томди, Учқудук тумани қозоқларининг шевасида қауыз, ўзбек тилидаги *шўрво* сўзининг таъсирида қозоқ тилидаги *сорна* Конимех, Нурота туманларининг бир жойларида *шорна*, бир жойларида *шорба*, қозоқ тилидаги қалақ сўзи ўзбек тилидаги *андава* сўзининг ўзлашиши сабабли Навоий вилоятининг Конимех туманидаандаба, бошка туманларида *андама*, әндеме,шунингдек, зембілсўзи ҳам бир жойларидаамбар, бир жойларда зэмбіл тарзида, кул оладиган курак сўзи әкондуз, әкендоz, қәкендоz, қақандозфонетик ўзгаришларда ҳар жойда ҳар хил ишлатилади. Қозоқ адабий тилидаги *бөрене* сўзи Конимех тумани қозоқларининг шевасида *балар*, Томди, Учқудук тумани қозоқларининг шевасида *бадар* фонетик ўзгариши билан талаффуз қилинади.Ошни қўзғайдиган, сузадиган *капирхам* Конимех, Нурота туманида қәпкір, Томди Учқудук туманларида, бир жойда *кепкір*, бир жойда *қәкпір*, бир жойда *кепсер* тарзида фонетик ўзгаришлар билан қўлланилади.Дәке(дока)–Томди тумани қозоқларининг(Аяқкудуқ, Қулумбет) шевасида *ләке* деб қўлланилади.Эдем-ғұрып – әдем-урп(урф-одат)тарзида фонетик ўзгаришлар орқали қўлланилади.

Шу каби бирқатор сўзларнинг фонетик ўзгаришлар билан ўзбек тилидан қозоқ тилига ўзлашиши натижасида Навоий вилоятиКонимех, Нурота, Томди, Зарафшон, Учқудук туманлари қозоқларининг шевага хос сўзларининг шаклланишини қўйидаги жадвал асосида тарқатиб кўрсатишимииз мумкин:

1-жадвал. Навоий қозоқлари шевасининг лингвоареал талқини

Шевалар	Ўзбек адабий тилида	Қозоқ тилида	Тарқалиш ҳудуди
Әсте	Аста	Жай	Конимех,
Ансан	Осон	Оңай	Конимех
Мәрте	Марта	Рет	Конимех
Тастықтау	Тасдиқлаш	Бекіту	Конимех
Тәшпіш	Ташвиш	Қыындықтар	Конимех
тәсір қылу	таъсир қилиш	әсер ету	Конимех
Туры	Тұғри	Дұрыс	Конимех
Тұзген	Тузган	Құрастырган	Конимех
туры келмейді	тұғри келмайды	сай келмейді	Конимех
Тәміндеу	Таъминлаш	Қамту, қамтамасыз ету	Конимех
Нәсия	Насия	Несие	

Навоий вилояти қозоқларининг шевасида ўзбек тилининг таъсирини бирмунчакўп, айниқса, лексик хусусиятларда учратиш мумкин. Талаба ва ўқувчиларнинг ёзма ва оғзаки нутқида лексик воситаларда ўзбек тилидаги сўзларнинг қозоқ тилига ўзлашиши туфайли шаклланадиган диалектуал ҳодисалар туфайли ўзбек ва қозоқ адабий тил меъёрларининг бузилишини кузатиш мумкин. Бундай ҳолатлар, айниқса, ўзбек тилидаги сўзларнинг синоним қаторларини тўлдиришида, баъзи сўзларни ўзбек тилидаги маъносида ифодалашларида номоён бўлади. Масалан, *Улкен* сўзининг маънодошини топинг десангиз, ҳеч иккиланмай *катта* деб жавоб беришади. Ас сўзига *тамақ*, *тагам* сўзлари билан бир қаторда *овқат* сўзини синоним сифатида келтиради. *Агаши* сөзи Ўзбекистонда истиқомат қилувчи барча қозоқ миллатига мансуб халқларнинг нутқида *даражат* нусқасида ишлатилади.

Мазкур лексик хусусиятларни маҳаллий халқнинг турмуш тарзига оидходиса ва нарсаларнинг номларига қараб бирнечта турларга таснифлаш тавсия қилинади. Навоий вилояти таркибида 7 та туман мавжуд бўлиб, улардан Хатирчи, Кармана, Қизилтепа туманларидан бошқа туманларнинг барчасида, яъни кўп миллатли Конимех, Нурота, Томди, Учқудук туманларида қозоқ миллатига мансуб халқлар бирдамликда тинч-тотув яшаб келмоқда. Мазкур туманларнинг ўзида иқлимий шароити туфайли халқнинг яшаш тарзи бир-биридан фарқ қиласи ва бу эса уларнинг маҳаллий шеваларининг шаклланишига ўз таъсирини кўрсатади. Масалан, Конимех, Нурота туманлари сув бўйида жойлашиб, асосан, дехқончилик билан шуғулланади. Томди, Учқудук туманлари чўл ҳудудида жойлашган бўлиб, мол чорвачилигини касб қилган ва чорванинг яйловларини асраш мақсадида кўчманчиликни сақлаб қолган. Бепоён чўлда дехқончилик билан шуғулланишга имконият йўқ, табиий ўсадиган ёввойи ўсимликларни мол озиқаси сифатида фойдаланилади. Шу боисдехқончилик ва бөгдорчиликка оид шеваларва сўз бирикмаларининг ўзи чўл ҳудудларида қўлланиладиган шевалар ва сувли ҳудудларда қўлланиладиган шевалардан иборат. Масалан, Навоий вилоятининг Конимех, Нурота туманлари қозоқларининг шевасида ишлатиладиган *қорек* – пахтанинг пинтиги бўлиб, ичидан пахта очилиб чиқади. Туркман тилида *қорек*, ўзбек тилида *қўрак* атамаси билан ишлатилар экан^[5,56], фақат сувли ҳудуддаги халқларнинг шевасида бу сўзлар қўлланилади, аммо Томди, Учқудук тумани аҳолиси иқлим шароитидан келиб чиқиб, дехқончилик билан шуғулланишга имконияти бўлмаслиги сабабли бу сўзни тушунмайди. Уларда чўл иқлимига мосланган ўсимликлар табиий ўсиб чиқади.

Навоий вилоятининг Конимех ва Нурота туманлари қозоқларининг шеваси да қўлланиладиган *беде*, *бәдирең*, *шақа*, *пешақа*, *шақасы*, *арық*, *ас* *кәді*, *пошақ* (бошақ, *шонақ*), *гужім*, *қара* *дарақ*, *дарқат*, *дәши*, *жер* *сүру*, *жоя*, *пая*, *қорек*, *мизам* *түйнек*, *назыбайгул*, *зәбір*, *қаралы*, *зардалы*, *қозапая*, *пақта*, *пәйванті*, *пәлек*, *пүш*, *сабан*, *ұра*, *үйіншек*, *шийт*, *шора*, *шөп*, *шырмауық*, *шұлқа*, *шұдігер*, *бәрік*, *дестекаби* ўсимлик номлари ёндош яшайдиган ўзбек тилидаги беда, бодринг, ариқ, ош кади, пўчоқ, гужим, қора дараҳт, дараҳт, дашт, ер суриш, жўя, поя, қўрак, нозвойгул, забир, қороли, зардоли, қўзапоя, паҳта, пайванти, фалак, пуч, совон, чигит, чўп, чўлха, шудигор, барик, даста каби сўзларнинг ўзлашиши орқали фойда бўлган диалектуал хусусиятлардандир. Юқорида келтирилган ўсимлик номлариничўл ҳудудида яшовчи аҳоли тушунмаслиги мумкин, чунки бу ўсимликлар чўлда ўсмайди, асосан сувли жойларда ўзбек халқи билан яқиндан аралаш яшаган қозоқларнинг

шеваларида кўплаб ишлатилади ва ўзбек тилининг таъсири сезиларли даражада кўринади. Қозоқ адабий тилида беда – жоңышқа, бодринг – қияр, чақа –айыр, чақаси – бұтасы, ош кади –ас қабақ, пўчоқ –қабығы, гужим – тал, қара дарақ – қара тал, ағаш, дарқат –бөгет, даш –жазық дала, ерни суриш –жер жырту, жүё –қатар, поя –жүгерінің сабағы ва хоказо тарзида қўлланилади. Бундай ўтиш ҳодисасини қуидаги жадвал асосида батафсил кўрсатишмиз мумкин:

2-жадвал. Навоий вилояти қозоқлари шевасининг адабий тилга ва ўзбек тилига муносабати

Адабий тилда	Навоий вилояти қозоқларининг шевасида	Ўзбек тилида
Жоңышқа	Беде	Беда
Кияр	Бәдірең	Бодринг
Айыр	Шақа, пешақа	Чақа
Бұтасы	Шақасы	Дарахтнинг чақаси
Су ағатын шұңқыр Қауынның сырты және тұқымы	Арық	Ариқ
Көлеңкелі ағаш	Пошақ, шопақ, бошақ	
Бөгет	Гүжім, қара дарақ	Пўчоқ
Дала	Дарқат	Гужим
Жер жырту	Дәш	Дархат
Қатар	жер сұру,	Даш
Сабақ	жоя, жүйек	Ерни сурмок
Мизамдағы қауын-қарбыз	пая,	Жүё
Иіс гүл	мизам түйнек,	Поя
Қайнардың, бұлақ көзінің орны		
Қара өрік	назыбайгүл,	
Сары өрік	зәбір, Қазір ол жерде	Назвайгул
Қозаның сабағы	тек забыр ғанақалған	Забир
Макта	каралы,	
Будандастырылу сабағы мен жапырағы	зардалы,	Қороли
Бос	қозапая,	Зардоли
Салам	пақта,	Күзапоя
Мақтаның дәні	пәйванті,	Пахта
Ашы, жабайы шөп	пәлек,	Пайванти
Макта дәнінің жемі	пүш,	Палак

Егістік алқап	сабан,	Пуч
Жапырақ	шийт,	Совон
Шөптің бұмасы	шора,	Чигит
Әңгелекқауын	шүлқа,	
Жер шабу жұмысы	шүдігер, сүдігер	чолха
Мақта қауашағы	бәрік,	чудгор
Жіңішке жапырақты өсімдік	десте	барк
	замбылша	даста
	шабық	зомбилча
	шанақ	чопик
	ажырық	чоноқ
		мол ўти

Чүл ҳудудларыда, масалан, Томди, Учқудук туманлари ахолисининг тилида ишлатиладиган *қоңырбас, қоянсүйек, ноқатек, қандым, қарғатұяқ, қаудан, селеу, тарақбоз, шырпы, ыраң, шытыр, шай шөпкаби* ўсимлик номларининг шевадаги нусхаларини сувли ҳудуд ахолиси тушунмайды, чунки бу ўсимліклар факат чүлда ўсади. Эътиборли жиҳати шундаки, бу сўзларда ўзбек тилининг таъсири ҳамунча сезилмайды.

Чорвачилликка оид, масалан, мүйізішахы – молниң шохибәрәгөши (қозы еті) – ёш барраниң бузилмасдан сўйилган гўшти, шырдан – ёш барраниң кичкина қорни, ақыр – молга хашак соладиган жой, бастырма – бир томондаги девори очик, тепаси ёпик кўра, сайсхана – ем-хашак сақланадиганжой, арабы қой – узун думмали қўй, пәшиш (маса) – хашарот, гөсала (бўзай) – сигирнинг боласи, бўқа – хўқиз, шөже – балапан, шекене мал – чакана мол (хусусий) каби айирим касбий сўзлардагина бўлмаса, ўзбек тилининг таъсири учча кўп сезилмайды, чунки ўзбек халқининг, хусусан, дехқончилик билан, қозоқ халқининг асли чорвачиллик билан шуғулланиши бунга асосий сабабдир.

Аслида шевалар – ҳар бир миллий тилнинг асосини ташкил этади, миллатнинг ҳамда у миллий-маънавий қадриятимиз ҳисобланади. Шунинг учун ҳам уни асраб-авайлаш, қадрлаш зарур. Шунингдек, Навоий вилоятида яшовчи қозоқларнинг шеваси шу халқнинг маҳаллий кўринишлари бўлиб, уни ўқиб ўрганиш қозоқ диалектологияси фани учун назарий, қозоқ тили ва адабиёт йўналиши мутахассислари ва талабалари учун амалий аҳамият касб этади.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Поливанов Е.Д. Узбекская диалектология и узбекский литературный язык. – Ташкент, 2021. – 233ст.
2. Тўйчибоев Б., Ҳасанов Б. Ўзбек диалектологияси: Олий ўқув юртлари учун дарслик. –Т.: А. Қодирий номидаги халқ мероси нашриёти, 2004. –112 б.

3. Ashirboyev Samixon. O‘zbek dialektologiyasi:O‘zbek tili va adabiyoti bakalavriat yo‘nalishi talabalari uchunmo‘ljallangan qo‘llanma. – Тошкент, 2013.–88 б.
4. АманжоловС., ХасеновӘ. Қазақ тілі. 9-сыныпқа арналған оқулық. –Ташкент: «Ўзбекистон», 2017. –136 б.
5. АманжоловС.Қазақ тілі диалектологиясы мен тарихының мәселелері [Мәтін]: оқу қуралы / орыс тілінен ауд. Ф. Қалиев - Алматы : Сөздік-Словарь, 2004 . – 533 б